

melsen erstatter dispensationer, m.v. fra de nævnte myndigheder samt disses administrative klagemyndigheder.

Særligt for så vidt angår fravigelsen af kravet om byggetilladelse bemærkes, at forsvaret selv råder over den sagkundskab, som er nødvendig for varetagelsen af almindelige bygningstekniske og sikkerhedsmæssige hensyn.

I relation til museumsloven bemærkes, at anlægsarbejderne ikke vil blive iværksat, før der er indhentet en forudgående udtalelse fra det lokale kulturhistoriske museum om risikoen for ødelæggelse af væsentlige fortidsminder.

Til § 5

Der henvises til ovenstående afsnit VI i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor der er redetgjort for dele af de gældende regler efter masteloven. De gældende regler henholdsvis fraviges og præciseres ved bestemmelsens stk. 2-4.

Til § 5, stk. 2

Forsvarsministeren kan undtagelsesvist i enkelte konkrete tilfælde fravige mastelovens princip om fælles mastudnyttelse, hvor den fælles mastudnyttelse er uforholdsmæssigt omkostningskrævende eller teknisk vanskelig, og hvor hensynet til at begrænse disse omkostninger og tekniske vanskeligheder overstiger hensynet til at undgå påvirkning af omgivelserne fra en yderligere mast. I overensstemmelse hermed vil forsvarsministeren kunne benytte dispensationsmuligheden, såfremt der i nærheden af anlægsarealet allerede findes tekniske anlæg, som i forvejen påvirker landskabsbilledet, f.eks. i form af vindmøller, højspændingsmaster, bygninger eller broanlæg m.v. I sådanne tilfælde, hvor der allerede er sket indgreb, vil hensynet til at undgå opstilling af en yderligere mast være mindre tungtvejende. Forsvarsministeren vil endvidere i sin skønsmæssige afvejning kunne inddrage ønsker fra planmyndighederne om den fysiske arealanvendelse, herunder om områdernes beskyttelsesmæssige status i kommune- og regionplanen. Såfremt der eksempelvis er planer om opførelse af vindmøller, bør dette indgå i afvejningen. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, om fravigelsen vil medføre gener for omboende. Afgørelser efter loven skal i øvrigt træffes i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger. Dette indebærer blandt andet, at der forud for afgørelser om fravigelse af kravet om fælles mastudnyttelse skal foretages høring efter forvaltningslovens § 19, af borgere, som berøres i så høj en grad, at de er omfattede af forvalt-

ningslovens partsbegreb. Forsvarsministeren kan ved anmodninger fra andre operatører om mastedeling indhente en radioteknisk udtalelse fra IT- og Telestyrelsen, således at det afdækkes, om den anmodende part - teleoperatøren - kan anvende andre høje konstruktioner i et lokalområde i stedet for fællesudnyttelse af en given kystradarmast ejet af forsvaret.

Til § 5, stk. 3

Bestemmelsen er nødvendig for at afklare den tvivl, der efter masteloven, herunder dennes § 5, er om retten til lejeindtægter fra de sekundære mastbrugere, der benyttede den gamle mast, og som efter udskiftningen benytter den nye mast. Udover det i bestemmelsen anførte er bestemmelserne om erstatningsopgøret i mastelovens § 5 fortsat gældende.

Til § 5, stk. 4

Da retsstillingen efter de gældende regler i masteloven er uklar, bliver det præciseret, at den gratis brugret kun omfatter antenneplads til den foregående masteejers egne antenner, som denne selv bruger på udskiftningstidspunktet, og ikke til antenner tilhørende fremmede operatører eller som bruges af fremmede operatører. Formålet med bestemmelsen er således at undgå, at ejeren af den udskiftede mast skal have ret til placering af flere antenner i den nye mast, end denne havde placeret i sin egen mast på udskiftningstidspunktet. Der henvises i øvrigt til de almindelige lov- bemærkninger punkt VI.

Til § 6

Lov om fremgangsmåden ved ekspropriation af fast ejendom indeholder regler, som bl.a. skal sikre borgerne de nødvendige retssikkerhedsgarantier i forbindelse med ekspropriationsprocessen. Disse regler vil sikre, at der ydes de berørte lodsejere fuld erstatning som foreskrevet i grundlovens § 73.

Til § 7, stk. 1

Efter almindelige forvaltningsretlige principper vil det udløse klageadgang, såfremt forsvarsministeren udnytter sin adgang til at delegere afgørelseskompetencen til en underordnet myndighed i den enkelte sag.

Til § 7, stk. 2

Søgsmålsfristen på 6 måneder svarer til søgsmålsfristerne for afgørelser efter de love, som anlægsloven træder i stedet for. Formålet med fristen er, at en eventuel tvist om en enkelt ændret placering skal bringes til afslutning inden for en rimelig tidshorisont. Eventuelle parter, som ved en fejl først senere måtte blive